

«З ЛЮБОВ'Ю У СЕРЦІ»

Персональна виставка вишивки Раїси Цапун, викладача кафедри фольклору Рівненського інституту культури та мистецтв відкрилася нещодавно в обласному краєзнавчому музеї. На Рівненщині й Житомирщині, звідки Раїса родом, її передусім знають як талановиту фольклорну виконавицю та керівника фольклорного колективу «Джерело», що за десять років вже здобув визнання (лише за останні два роки став лауреатом I Міжнародного молодіжного фестивалю традиційної народної культури «Древлянські джерела» (Рівне), Міжнародного фестивалю народної музики «Коломийка-98» (Коломия), Міжнародного слов'янського

фестивалю «Коляда-99» (Рівне).

І народна пісня, і вишивка, і народні звичаї та обряди — то не лише сфера її зацікавлення як фольклориста-етнографа, то її життя. То те джерело, з якого її одержима душа черпає снагу до творення справжнього дива, яке сьогодні представлене на суд шанувальників народного мистецтва. А це і рушники, і дитячі, жіночі та чоловічі сорочки, і жіночі костюми. Головне те, що майстриня зуміла використати в оригінальному жіночому одязі, рушниках, серветках, чоловічих сорочках фрагменти

сакральних орнаментів зі старих вишивок кінця XIX — поч. XX століття, зібраних у фольклорно-етнографічних експедиціях зі всієї великої історичної Волині.

Унікальність цієї виставки в тому, що, окрім речей, зроблених руками Раїси Цапун, тут представлена ще й багатюща колекція (близько 60-ти експонатів) рушників, народного одягу з її рідного села Будичани Чуднівського району, що на Житомирщині. Колекція цінна в плані етнографічному, бо більшість рушників кінця XIX ст., а то й старіші — то жива картина народних вірувань, уособ-

лення древньої, ще дохристиянської символіки, мистецька палітра ниткопису жіночої душі і долі. Все це неоціненне багатство, зібране Раїсою по горищах, старих скринях її дбайливими руками, буквально випечене чистотою — попране, підкрохмалене й випрасуване сьогодні, одержавши нове життя, чарує зір рівнян.

Назва виставки обрана Раїсою Цапун не випадково, і це всім присутнім на відкритті виставки було зрозуміло. І голос, і душа, і талант до вишивання, і пісня — все у неї звідти, з рідного села. І це ж як треба любити свій край,

щоб по крупинці вибирати й зафіксувати таке величезне фольклорне багатство з рідного села, зробити нотні розшифровки, і сьогодні 80 відсотків репертуару «Джерела» — то фольклор Будичан.

Де б не виступали її вихованці, який би обряд не показували, там, як правило, поруч зі студентами і діти: з мамою звик завжди бути на сцені і син-першокласник Тарас, а з ним і вся мала дрібнота — його друзі.

Вишуканий елегантний одяг, оздоблений реліктовою волинською вишивкою, який виготовила Раїса, є об'єктом захоплення всіх. От вродися та й вдайся — витончена, філігранно інтелігентна, воістину народна — і краса, і душа, і талант.

Людмила МАРЧУК.